

INDUSTRIA LEMNULUI

Între Ambiția Verde și Realitatea Competitivității

Dr. ing. ec. Ciprian Dumitru Muscă

Președinte ASFOR — Asociația Forestierilor din România

1. Introducere — Pădurea ca Motor de Creștere

Bună ziua tuturor. Doamnă europarlamentar Grapini, vă mulțumesc pentru această invitație.

Acum trei zile am marcat Ziua Internațională a Pădurilor. Tema acestui an — *Pădurile și Economii* — nu este o metaforă. Este o ecuație: pădurile și ecosistemele naturale susțin peste **44 de trilioane de dolari** din economia globală — jumătate din PIB-ul mondial. În România, sectorul forestier și industria lemnului contribuie cu **aproape 4% din PIB** și angajează direct și indirect sute de mii de oameni în zone unde nu există alternativă economică reală.

Vorbesc astăzi în numele acestor oameni și al acestei industrii.

2. Paradoxul European — EUDR și Povara Administrativă

Trăim un paradox pe care Europa trebuie să îl recunoască cu curaj: avem cea mai sustenabilă resursă industrială din lume — lemnul — și am construit în jurul ei un labirint administrativ care o face inaccesibilă propriilor noștri producători.

Regulamentul EUDR este exemplul cel mai vizibil. Scopul său este nobil: să combată defrișările globale. Dar în aplicare, s-a transformat dintr-un scut într-o barieră birocratică ce lovește tocmai operatorii corecți — cei care au sisteme de trasabilitate, cei care respectă regulile, cei care sunt *deja* parte din soluție.

Un producător român din Suceava sau Maramureș, care lucrează cu lemn din păduri certificate, gestionat conform legislației europene, ajunge astăzi să cheltuiască mai mult pe **consultanță juridică de conformitate** decât pe **investiții în tehnologie**. Acesta nu este modelul de competitivitate pe care Europa îl propovăduiește.

Și riscul este sistemic: dacă blocăm resursa sustenabilă europeană în pădure, deschidem larg porțile pentru importuri din zone care nu respectă *nicio* regulă de mediu. **Acesta este autogolul pe care îl riscăm.**

3. Patru Axe pentru Acțiune

Propun patru direcții concrete:

Unu — Simplificare inteligentă, nu derogare — Operatorii care utilizează sisteme digitale avansate de trasabilitate — cum este sistemul **SUMAL** din România, unul dintre cele mai performante din Europa — trebuie să beneficieze de **recunoaștere automată a conformității**. România a investit în infrastructura digitală forestieră. Să o folosim ca model, nu să o ignorăm.

Doi — Securizarea lanțurilor de valoare europene — Avem **17.000 de companii** în sectorul lemnului în România. Europa nu își poate permite să fie dependentă de importuri în domenii unde deține tradiție, resurse și capital uman. Suveranitatea industrială nu este un concept aplicabil doar semiconductorilor sau energiei — se aplică și **bioeconomiei**.

Trei — Investiții cu impact real în comunități — Biomasa forestieră este răspunsul la sărăcia energetică în zonele rurale montane. Avem comunități care nu au altă sursă de căldură accesibilă. Programele de re tehnologizare — precum DR 24 — trebuie completate de scheme dedicate pentru **eficiență energetică locală**, bazate pe resurse locale. Nu putem vorbi de tranziție verde dacă oamenii nu pot plăti factura de iarnă.

Patru — Forță de muncă ancorată în teritoriu — Meseriile din industria lemnului — tăietor, operator CNC, tehnician în prelucrare — nu se pot performa de la distanță. Avem nevoie de programe de formare profesională care să **fixeze forța de muncă în zonele rurale**. Altfel, riscăm să avem păduri fără pădurari și fabrici fără muncitori.

4. Lemnul — Materialul de Construcție al Secolului

Și înainte de a încheia, vreau să adresez o temă pe care Europa o discută încă prea timid: **construcția cu lemn ca răspuns structural la criza climatică.**

Lemnul este **singurul material de construcție regenerabil și biodegradabil**. Nu avem nevoie să îl sintetizăm, nu generăm deșeuri toxice, nu depindem de lanțuri de aprovizionare intercontinentale.

Dar mai important: **lemnul nu eliberează CO₂ — îl stochează**. Fiecare metru cub de lemn încorporat într-o clădire reține aproximativ **o tonă de CO₂** pe toată durata de viață a acelei clădiri. O casă din lemn nu este doar o locuință — este un **depozit de carbon activ**.

Comparativ cu betonul sau oțelul, construcția în lemn **reduce emisiile cu 20 până la 60%**. Dacă Europa este serioasă în privința obiectivelor climatice din 2050, atunci răspunsul nu stă doar în panouri solare sau baterii — stă și în a construi altfel. Stă în **CLT, în Glulam, în arhitectura bioeconomiei**.

România are materia primă. Are tradiția. Are meșterii. Ce îi lipsește este un cadru european care să recunoască lemnul structural ca **prioritate de investiție climatică**, nu ca material de nișă.

5. Concluzie

Doamnă Grapini, doamnelor și domnilor deputați,

Industria lemnului din România nu cere privilegiu. Cere **predictibilitate, recunoașterea efortului de conformitate și acces echitabil la piața unică**.

Vă solicităm un lucru concret: **introduceți un reflex sistematic de evaluare a impactului asupra IMM-urilor** în orice regulament care vizează bioeconomia. Nu ca excepție, ci ca standard.

Lemnul a construit Europa timp de milenii. Să îi permitem să construiască și Europa de mâine.

Vă mulțumesc.

Dr. ing. ec. Ciprian Dumitru Muscă | Președinte ASFOR
cabinet@asfor.ro | 0749 124 526 | asfor.ro
Cercetător asociat — Academia Română, GSCBAS |